

De amier en de arme

[nederlands - dutch - الهولندية]

revisie: Yassien Abo Abdillah

bron: www.risallah.com

Kantoor voor da'wa Rabwah (Riyad)

2014 - 1435

IslamHouse.com

Islam voor iedereen

الأمير والفقير

« باللغة الهولندية »

مراجعة: ياسين أبو عبد الله

الناشر: www.risallah.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

De amier en de arme

Allah, de Verhevene, zegt (interpretatie van de betekenis): **“(Voor) wie het wereldse leven en haar versieringen wensen, zullen Wij hun daden daarin volledig vergoeden, en zij zullen daarin niet worden benadeeld. Zij zijn degenen voor wie in het Hiernamaals niets dan de Hel is, en vruchteloos is wat zij daarin (op aarde) verrichtten. En wat zij pleegden te doen is verloren gegaan.”** (Soerat Hoed: 15-16)

Ook zegt Hij (interpretatie van de betekenis): **“En wie het vergankelijke (van de wereld) wenst: voor hem zullen Wij wat Wij wensen daarin verhaasten, voor wie Wij willen. Vervolgens maken Wij voor hem de Hel klaar, hij gaat daarin binnen, vernederd en verjaagd. En wie het Hiernamaals wenst en er met een redelijke inzet naar streeft, én hij is gelovig: hij (behoort) tot degenen van wie hun streven wordt beloond. Beide groepen, voorgenoemde en laatstgenoemde, geven Wij ondersteuning van jouw Heer, en de ondersteuning van jouw Heer is onafwendbaar. Zie hoe Wij sommigen van hen**

bevoorrecht hebben over anderen. En het Hiernamaals is zeker hoger in rang en groter als voorrecht.” (Soerat al-Israa’: 18-21)

Wat is dit wereldse leven? Wat is de waarde van het verstrijken ervan? Wat stelt zijn zilver voor? Wat zijn zijn paleizen waard en het verkrijgen van een vooraanstaande positie? Dit alles is niets waard... Het is slechts spel, ijdel tijdverdrijf, opschepperij, het vermeerden van bezittingen, opzichtig gedrag, het elkaar aftroeven enz.

Datgene wat daarentegen echt is en blijvend, dat is het geloof en goede daden.

'Ali ibn al-Ma'moen, de Abbasidische khaliefah, keek eens vanuit het balkon van zijn weelderige paleis in Bagdad naar de marktplaats.

Zijn voedsel was altijd het beste van het beste. Geen dag in zijn leven heeft hij ooit honger of dorst geleden. En nooit verbrandde zijn gezicht door de zon. Hij had werkelijk een aangenaam leven.

En zo keek hij daar van zijn paleis naar de mensen op de markt. De ene gaat en de andere komt en zo keek hij naar dit hectische schouwspel. De amier's blik viel op een man daar onder de menigte die werkte als

sjouwer. Hij zou de spullen van mensen dragen van de ene plaats naar de andere en hij vertoonde tekenen van een oprechte, godsvruchtige man. Deze man zou van winkel naar winkel gaan en van plaats naar plaats. De amier begon iedere beweging van deze man te volgen. De sjouwer zou wanneer de zonsopgang was verstreken de markt verlaten, de woedoe' verrichten en twee rakah bidden. Hij zou zijn handen opheffen naar de Levende, de Bestuurder, en zeggen.

Verheven is Hij met Wie de armen en behoeftigen contact onderhouden.

Verheven is Hij tot Wie de onderdrukten zich richten.

Deze sjouwer zou nadat hij het doehaa-gebed had verricht zijn werk weer oppakken tot iets voor het middaggebed. Hij zou dan voor een dirham brood kopen. Vervolgens zou hij naar de rivier lopen om daar zijn drinkgerei te vullen met water waarna hij wat zou eten en drinken. Als hij daarmee klaar zou zijn, verrichtte hij de woedoe' voor het middaggebed, en ving hiermee aan om daarna Allah te smeken. Huilend zou hij de Levende, de Bestuurder aanroepen. Daarna zou hij een uur slapen. Na dit dutje zou hij opstaan om vervolgens terug te keren naar zijn werk en zich daar in te spannen. Later zou hij weer een brood kopen en naar huis gaan. Ook de tweede dag hield de man zich

aan dit programma en dagindeling waaraan niets veranderde. Zo ook op de derde dag en de vierde enz.

De amier besloot één van zijn soldaten te sturen om deze man te sommeren te verschijnen in het paleis. De soldaat vertrok en sommeerde de sjouwer, die in zichzelf zei: “Wat wil deze soldaat van Bani Abbaas met mij? Wat heb ik te maken met de kaliefen.”

De soldaat zei: “De amier sommeert jou vandaag bij hem te verschijnen.”

Deze arme man dacht dat de amier hem weldra zou afrekenen en ter verantwoording zou roepen. Hij zei: “Onze zaak is bij Allah. En wat een voortreffelijke zaakwaarnemer is Hij.”

Deze woorden zijn de wapen van de armen, van degenen die in nood verkeren, van de behoeftigen die de hoofden van de onderdrukkers breekt.

Toen Ibraahiem vrede zij met hem werd gebracht en het laaiende vuur voor hem klaarstond en hij hierin werd gegooid, toen trok hij dit wapen en zei: “Onze zaak is bij Allah. En wat een voortreffelijke zaakwaarnemer is Hij.” En met de Gunst van Allah veranderde dit vuur van ziedende hitte naar aangename koelte zodat hij niet getroffen zou worden.

Deze arme man kwam binnen bij Aliy ibn al-Ma'moen de amier en hij groette hem.

De amier vroeg hem: "Ken je mij niet?" Hij antwoordde: "Ik heb je nooit gezien om je te kennen." De amier zei: "Ik ben de zoon van de khaliefah." De arme man antwoordde: "Dat is wat ze zeggen." De amier vroeg: "Wat voor werk doe jij?" De arme man zei: "Ik werk met de dienaren van Allah in het land van Allah." De amier zei: "Ik heb je een aantal dagen geobserveerd en ik zag de moeilijkheden die jij moet doormaken. Ik wil jou graag van deze moeilijkheden ontlasten." De arme man vroeg: "Hoe wil je dat doen?" De amier antwoordde: "Kom met je familie bij mij wonen in dit paleis. Etend, drinkend en rustend. Geen kommer en kwel zal je nog overkomen, noch verdriet."

De arme man antwoordde: "O zoon van de khaliefah, geen kommer is slechts voor degene die geen zonde pleegt. En geen kwel is slechts voor degene wie Allah niet ongehoorzaam is. En geen verdriet is slechts voor degene die geen slechte daden verricht.

Maar wat betreft degene die gaat slapen terwijl hij de Woede van Allah op zich heeft afgeroepen en wakker wordt in de zonde tegenover Allah, hij is het die kommer, kwel en verdriet toekomt."

De amier vroeg hem vervolgens naar zijn familie. De arme man antwoordde: “Mijn moeder is een oude vrouw en mijn zus is blind. Ik breng voor het maghribgebed eten voor hen mee omdat zij iedere dag vasten. Wij eten dan samen en later gaan wij slapen.” De amier vroeg: “Wanneer staan jullie dan op?” De arme man antwoordde: “Wanneer de Levende, de Bestuurder neerdaalt naar de hemel van deze aarde in de laatste deel van de nacht.” De amier vroeg hem: “Heb je schulden?” De arme man antwoordde: “Mijn schulden zijn mijn zonden tegenover de Levende, de Bestuurder.” “Zou je dit leven van ons niet wensen?” vroeg de amier. “Nee, bij Allah!” “En waarom niet” vroeg de amier. “Ik ben bang dat mijn hart zal verharderen en ik mijn geloof zal verwaarlozen,” was het antwoord van de arme man. “Dus je hebt liever dat je een sjouwer bent op de markt, terwijl je honger lijdt in de zon, ontbloot, verdrietig, gekweld en belast. In plaats daarvan kun je hier bij mij wonen in dit paleis!” “Nee, bij Allah, ik blijf liever zo leven.”

Hierop liet de amier hem gaan en begon na te denken over de woorden van de arme man die een ware les in het geloof inhielden en hem zo hadden aangegrepen. Deze lessen van Tawhied lieten hun indruk achter op zijn hart. Op een nacht werd de amier wakker vanwege zijn zonden en hij kon niet meer slapen. Hij realiseerde

zich dat hij al deze tijd in een lange, diepe slaap was verkeerd en dat een waarschuwer van Allah naar hem toe was gekomen om hem te doen ontwaken.

١) Wees gewaarschuwd, O achterblijven - Hoe lang blijf je in deze levenloze staat.

٢) Dit verblijf zal je beproeven - En je zult hier niet voor eeuwig verblijven.

٣) Het goede in dit leven is weinig - En het slechte is daar veelzijdig.

٤) Terwijl het leven afneemt - Nemen de slechte daden toe.

٥) Tref dus de nodige voorbereidingen - Werkelijk, de weg is nog lang.

De amier werd dus wakker midden in de nacht en hij vertelde tegen een aantal van zijn vertrouwelingen: "Ik zal naar een andere plaats gaan. Licht mijn vader, de khaliefah al-Ma'moen hierover pas na drie dagen in. Vertel hem dat wij elkaar weer zullen zien tijdens de grote verzameling van de Dag der Opstanding."

“Waarom?” vroegen ze.

Hij antwoordde: “Ik heb mezelf bekeken en zag vele zonden. Ik realiseer mij dat ik in een diepe slaap gevangen was. Onachtzaam en in dwaling was ik en het enige wat ik wil is vluchten samen met mijn ziel naar Allah.”

Hierop vertrok hij midden in de nacht. Zijn weelderige kleren verruilde hij voor armeluiskleding en hij vertrok in de holst van de nacht verwijderd uit het zicht van de mensen. Niet de khaliefah, noch de mensen van Bagdad waren op de hoogte van waar de amier naartoe was gegaan.

... Zijn voorkomen was totaal veranderd en vanaf dat moment zag hij eruit als een arme man en zou hij voor de kooplieden tegen een vergoeding werk verrichten. Door de dag heen zou hij zich bezig houden met de volgende zaken. Overdag zou hij de Koran memoriseren. De maandagen en donderdagen zou hij vasten. In de nachten zou hij opstaan voor het nachtgebed om contact te onderhouden met de Levende, de Bestuurder en hij zou nauwelijks voldoende geld bezitten om de dag door te komen. Hierdoor verdween kommer en kwel, verdriet, zelfvoldaanheid en hoogmoed uit zijn hart.

“En wie dood was, en die Wij daarna tot leven brachten en voor wie Wij een licht maakten, waarmee hij onder de mensen rondgaat, is hij te vergelijken met hem die in de duisternissen verkeert, waar hij nimmer uit kan komen?” (Soerat al-Anaam: 122)

En toen zijn einde naderde, gaf hij een handelaar een ring en vroeg hem: “Ik ben de zoon van khaliefah al-Ma’moen. Zou je, als ik sterf, mijn lichaam kunnen wassen, in een lijkkleed wikkelen, mij begraven en tenslotte deze ring aan mijn vader kunnen geven?”

Dit deed de man. Hij waste hem, wikkelde hem in een lijkkleed, verrichtte het dodengebed en begroef hem vervolgens. Daarna ging deze man met de ring naar al-Ma’moen. De khaliefah die al deze tijd gedacht had dat zijn zoon dood was of op een plaats leefde ver weg, was geheel ontdaan en begon te huilen. Hierop vroeg hij de handelaar naar deze ring en hij vertelde hem het verhaal. Bij het horen van dit verhaal begonnen de khaliefah en al zijn vizieren nog meer te huilen en zij wisten bij zichzelf dat hij het juiste Pad heeft weten te bewandelen, maar dat zij niet met hem zijn meegegaan om dit te bewandelen.

**“En voor wie Allah Leiding wenst, diens borst
verruimt Hij voor de Islam.”(Soerat al-Anaam: 125)**

Team Al-Yaqeen

www.islamhouse.com

Islam voor iedereen !

المكتب التعاوني للدعوة ووعاية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>